

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 12.

Vydána dne 10. května 1957

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(23. a 24.) 23. Zákon o podnikových fondech pracujících. — 24. Zákon o kárném (disciplinárním) stíhání rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví.

23 Zákon

ze dne 18. dubna 1957

o podnikových fondech pracujících.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Účinným prostředkem k tomu, aby byl podnícen hmotný zájem pracujících na plnění a překračování úkolů podniku, rozvíjeno socialistické soutěžení a zvyšována účast pracujících na řízení podniku v duchu jednoty zájmů pracujících, podniků a celého národního hospodářství, jsou podnikové fondy pracujících.

§ 2

(1) Podnikové fondy pracujících mohou být zřizovány v národních podnicích a v ostatních hospodářských organisacích státního socialistického sektoru, po případě i v jednotlivých jejich útvarech (dále jen „podniky“).

(2) Podnikové fondy pracujících, zejména jejich zdroje a hospodaření, upravuje vláda přihlížejíc k těm výsledkům činnosti podniků, které mají rozhodující význam pro rozvoj národního hospodářství, a ke zvláštnostem jednotlivých hospodářských odvětví.

(3) Podrobnější úpravu podnikových fondů pracujících stanoví příslušní ministři v dohodě s ústředním výborem příslušného odborového svazu a s ministrem financí.

§ 3

(1) Zrušují se všechny předpisy, pokud upravují ředitelské fondy v hospodářských organisacích státního socialistického sektoru; zejména se zrušují:

1. vládní nařízení č. 27/1953 Sb., o ředitelských fondech v národních a komunálních podnicích průmyslových;

2. vládní nařízení č. 28/1953 Sb., o ředitelských fondech v národních podnicích stavebních a montážních a v komunálních podnicích stavebních;

3. vládní nařízení č. 29/1953 Sb., o ředitelských fondech na železnicích;

4. vládní nařízení č. 113/1953 Sb., o ředitelských fondech v hospodářských organisacích dopravních;

5. vládní nařízení č. 34/1955 Sb., o ředitelských fondech v podnicích státního obchodu, jiných chozrasčotních odbytových, obchodních a zásobovacích organisacích a v podnicích turistického a cestovního ruchu.

(2) Nedotčeny zůstávají předpisy o ředitelských fondech v rozpočtových organisacích, zejména zákonné opatření č. 25/1956 Sb., o ředitelských fondech ve strojních a traktorových stanicích.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1957; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuša v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ďuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajcér v. r.

Pospíšil v. r.

Krosnář v. r.

Ing. Púčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

24**Zákon**

ze dne 18. dubna 1957

o kárném (disciplinárním) stíhání rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1**Kárné (disciplinární) provinění**

(1) Drobné rozkrádání a jiné úmyslné poškozování majetku v socialistickém vlastnictví, pokud se ho dopustil na majetku spravovaném podnikem, úřadem, ústavem nebo jinou organizací socialistického sektoru jejich zaměstnanec, se stihá jako kárné (disciplinární) provinění (dále jen „kárné provinění“), zejména týká-li se takový čin věci, k nimž má zaměstnanec při výkonu své práce přístup.

(2) Jako kárné provinění nelze stíhat čin uvedený v odstavci 1, jestliže užití kárných (disciplinárních) opatření (§ 5 odst. 1) by zřejmě nepostačilo k výchově zaměstnance, zejména se zřetelem k způsobu provedení činu nebo k okolnosti, že se rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví již několikrát dopustil. Jako kárné provinění nelze stíhat čin, převyšuje-li škoda 500 Kčs.

§ 2**Pravomoc kárných orgánů**

(1) O kárném provinění rozhoduje vedoucí podniku nebo jiné organizace socialistického sektoru, po případě zaměstnanec jím zmocněný nebo kárný (disciplinární) orgán, je-li podle platných předpisů zřízen (dále jen „kárný orgán“).

(2) Příslušný ministr (vedoucí ústředního orgánu), po případě příslušná rada krajského národního výboru mohou stanovit, v kterých podnicích nebo jiných organizacích socialistického sektoru se kárná provinění nebudu stíhat podle tohoto zákona. Čin uvedený v § 1 odst. 1 se v těchto případech stihá jako přestupek.

Postoupení věci**§ 3**

(1) Nelze-li čin uvedený v § 1 odst. 1 stíhat jako kárné provinění, postoupí kárný orgán věc příslušnému výkonnému orgánu národního výboru k stíhání pro přestupek.

(2) Výkonnému orgánu národního výboru postoupí věc kárný orgán též tehdy,

a) jestliže se zaměstnancem byl pracovní počet rozvázán dříve, než o věci kárný orgán rozhodl, nebo

b) jestliže kárný orgán nemůže prostředky, které má po ruce, věc náležitě objasnit, zejména s hlediska viny zaměstnance.

(3) Vrátí-li výkonné orgán národního výboru věc postoupenou podle odstavce 1, kárný orgán je povinen v řízení pokračovat.

§ 4

(1) Má-li kárný orgán za to, že jde o trestný čin, postoupí věc prokurátoru. To učini též tehdy, nařídí-li to prokurátor.

(2) Vrátí-li prokurátor věc postoupenou podle odstavce 1, kárný orgán je povinen v řízení pokračovat.

§ 5

Kárná (disciplinární) opatření

(1) Za kárné provinění (§ 1 odst. 1) se podle stupně jeho nebezpečnosti uloží některé z těchto kárných (disciplinárních) opatření:

- a) důtka,
- b) veřejná důtka,
- c) veřejná důtka s pokutou; pokuta se vyměří nejméně dvojnásobkem částky způsobené škody a nesmí převyšovat 1000 Kčs.

(2) Při výměře kárného (disciplinárního) opatření se přihlédne zejména k způsobu provedení a následkům činu, jakož i k poměrům a osobě zaměstnance a k tomu, zda a do jaké míry nahradil způsobenou škodu.

Řízení před kárným orgánem

§ 6

Před rozhodnutím o uložení kárného (disciplinárního) opatření musí být vyslechnut zaměstnanec a věc projednána se závodním výborem odborové organizace. Je-li toho třeba, provede kárný orgán i jiná šetření potřebná k objasnění věci, zejména přešetří obhajobu zaměstnance.

§ 7

(1) V nepřítomnosti zaměstnance lze konat jednání před kárným orgánem, jen jestliže zaměstnanec bezdůvodně odepře se ho zúčastnit.

(2) Po skončení jednání kárný orgán zpravidla ihned vyhlásí přítomnému zaměstnanci své rozhodnutí; pouze žádá-li o to zaměstnanec, doručí se mu opis rozhodnutí. Opis rozhodnutí se doručí zaměstnanci též, konalo-li se jednání v jeho nepřítomnosti.

(3) Kárný orgán je povinen při vyhlášení rozhodnutí a v jeho opise poučit zaměstnance o jeho právu uvedeném v § 8.

(4) O jednání před kárným orgánem se sepisuje stručný zápis, v němž se také uvede rozhodnutí kárného orgánu; opis zápisu se zašle závodnímu výboru odborové organizace.

§ 8

(1) Zaměstnanec má právo písemně prohlásit, že s rozhodnutím kárného orgánu, jímž mu bylo uloženo kárné (disciplinární) opatření, nesouhlasí. Takové prohlášení nutno učinit do 3 dnů ode dne vyhlášení rozhodnutí, a nebyl-li zaměstnanec vyhlášení rozhodnutí přítomen, do 3 dnů ode dne doručení opisu rozhodnutí, a to u kárného orgánu.

(2) V čas podaným prohlášením pozívá rozhodnutí kárného orgánu účinnost. Kárný orgán postoupí věc výkonnému orgánu národního výboru, jenž pak o činu rozhodne podle obecných předpisů o přestupcích.

§ 9

Promlčení kárného stíhání

Kárné provinění lze kárně stíhat do 1 roku od jeho spáchání.

§ 10

Zamezení dvojího potrestání

(1) Řízení o kárném provinění kárný orgán nekoná, jestliže o skutku již rozhodl soud nebo jiný státní orgán.

(2) Jestliže kárný orgán rozhodl, nemůže pro týž skutek konat řízení soud nebo jiný státní orgán, ledaže by šlo o skutek, o němž kárnému orgánu nepřísluší rozhodovat.

§ 11

Výkon veřejné důtky

Veřejná důtka [§ 5 odst. 1 písm. b) a c)] se vykoná tak, že se rozhodnutí, kterým byla uložena, vyvěsí nebo jinak vyhlásí na pracovišti.

§ 12

Vymáhání pokuty

(1) Pokutu uloženou podle § 5 odst. 1 písm. c) vymáhá účtárna zaměstnavatele na podkladě pravomocného rozhodnutí o uložení po-

kuty, a to srážkou z platu až do 25 % jeho výše. Srážky, včetně srážek s předchozím pořadím, nesmí však činit více, než kolik dovolují obecné předpisy o exekuci na plat. Pokutu lze vymáhat též soudní exekucí.

(2) Vymožená pokuta připadá státu.

§ 13

Stíhání kárného provinění členů družstev

Usnese-li se na tom družstvo způsobem předepsaným k přijetí stanov, jsou družstevní orgány oprávněny stíhat kárná provinění (§ 1 odst. 1), jichž se dopustili na majetku družstva jeho členové. Přitom se postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Ustanovení závěrečná

§ 14

Ministr spravedlnosti může v dohodě s ministrem vnitra stanovit podrobnosti k provedení tohoto zákona.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.	Tesla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Beran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Barák v. r.	Reitmajer v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Bukal v. r.
Plojhar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Bakuša v. r.	generál pukovník Lomský v. r.
David v. r.	Dr. Neuman v. r.
Ďuriš v. r.	Ouzký v. r.
Krajčíř v. r.	Pospíšil v. r.
Krosnář v. r.	Ing. Púček v. r.
Machačová v. r.	Dr. Vlasák v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Zatloukal v. r.